

Dosarul nr. 2ra-865/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (judecător I. Păduraru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători N. Simciuc, I. Țurcan și I. Cotruță)

Î N C H E I E R E

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Diana Efimova,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Diana Efimova
împotriva „Venusia Prim“ SRL cu privire la încasarea datoriei de bază, a dobânzii
de întârziere, a penalității și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 05 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care au fost respinse apelurile declarate de „Venusia Prim“ SRL și de Diana
Efimova, și a fost menținută hotărârea din 26 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău,
sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 26 septembrie 2017, Diana Efimova a depus cerere de chemare în
judecată împotriva „Venusia Prim“ SRL cu privire la încasarea datoriei de bază în
sumă de 300 000 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 54 000 lei și a penalității
în sumă de 59 515 lei (f.d. 4-6).

În motivarea acțiunii, reclamanta Diana Efimova a relatat că în baza
contractului de împrumut nr. 4 din 11 august 2015, a transmis în proprietatea
„Venusia Prim“ SRL suma de 300 000 lei, termenul de restituire fiind de până la
data de 10 august 2016.

Reclamanta a susținut că „Venusia Prim“ SRL nu și-a executat obligațiile
asumate prin contractul de împrumut nr. 4 din 11 august 2015.

Astfel, reclamanta a indicat că la 25 august 2017, a expediat în adresa
„Venusia Prim“ SRL o somație privind restituirea în termen de 7 zile a datoriei de
bază, a dobânzii de întârziere și a penalității.

Reclamanta a declarat că „Venusia Prim“ SRL i-a expediat un răspuns prin
care a recunoscut existența datoriei de bază în sumă de 206 530 lei, specificând că
reclamanta i-a transmis în proprietate doar suma respectivă în baza contractului de

împrumut nr. 4 din 11 august 2015.

Aici, reclamanta a notat că versiunea „Venusia Prim“ SRL nu corespunde realității, deoarece potrivit pct. 5.3 din contractul de împrumut nr. 4 din 11 august 2015, în cazul în care o parte la contract nu și-ar fi executat obligațiile asumate, inclusiv dacă reclamanta nu și-ar fi executat obligația de transmitere a banilor, cealaltă parte urma să rezilieze contractul de împrumut nr. 4 din 11 august 2015, ceea ce nu s-a întâmplat.

În continuare, reclamanta a făcut trimitere la art. 619 alin. (2) în coroborare cu art. 585 din Codul civil, menționând că „Venusia Prim“ SRL urmează să-i achite dobânda de întârziere în mărime de 9% peste rata de refinanțare pentru perioada 11 august 2016 – 18 septembrie 2017, ceea ce constituie suma de 59 515, 07 lei.

Reclamanta a mai afirmat că potrivit pct. 4.4 din contractul de împrumut nr. 4 din 11 august 2015, în cazul neexecutării obligațiilor contractuale, debitorul urmează să-i achite creditorului penalitatea în mărime de 0, 1% pentru fiecare zi de întârziere a executării obligației.

Astfel, reclamanta a reliefat că penalitatea calculată pentru perioada de 180 de zile este în sumă de 54 000 lei.

Prin hotărârea din 26 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Diana Efimova împotriva „Venusia Prim“ SRL cu privire la încasarea datoriei acumulate din contractul de împrumut în mărime de 300 000 lei, a dobânzii de întârziere calculate în mărime de 54 000 lei, a penalității în mărime de 59 515 lei și a cheltuielilor de asistență juridică. S-a încasat în beneficiul Dianei Efimova, din contul „Venusia Prim“ SRL, suma de 205 750 lei cu titlu de datorie, suma de 40 710, 3 lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 205, 75 lei cu titlu de penalitate și suma de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată. S-au încasat în beneficiul „Venusia Prim“ SRL, din contul Dianei Efimova, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3 000 lei (f.d. 128-133).

La 11 iulie 2018, „Venusia Prim“ SRL a declarat apel împotriva hotărârii din 26 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani (f.d. 126).

La 20 iulie 2018, Diana Efimova a declarat apel împotriva hotărârii din 26 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani (f.d. 128A).

Prin decizia din 05 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de „Venusia Prim“ SRL și de Diana Efimova, și a fost menținută hotărârea din 26 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani (f.d. 162-169).

În motivarea soluțiilor emise, instanțele ierarhic inferioare au constatat că deși potrivit pct. 1.1 din contractul de împrumut nr. 4 din 11 august 2015, Diana Efimova s-a obligat să dea în proprietatea „Venusia Prim“ SRL suma de 300 000 lei, din ordinele de încasare a numerarului anexate la materialele cauzei, rezultă că Diana Efimova a transmis în proprietatea „Venusia Prim“ SRL doar suma de 205 750 lei.

Făcând trimitere la art. 619 alin. (2) în coroborare cu art. 585 din Codul civil, instanțele ierarhic inferioare au conchis că „Venusia Prim“ SRL urmează să-i achite Dianei Efimova dobânda de întârziere în mărime de 9% peste rata de refinanțare pentru perioada 12 august 2016 – 18 septembrie 2017, ceea ce constituie suma de 40 710, 3 lei.

În continuare, instanțele ierarhic inferioare au indicat că potrivit pct. 4.4 din contractul de împrumut nr. 4 din 11 august 2015, în cazul neexecutării de către „Venusia Prim“ SRL a obligației de restituire a împrumutului, aceasta urmează să-i achite Dianei Efimova penalitatea în mărime de 0, 1% din suma împrumutului nerestituit în termen, și nu în mărime de 0, 1% pentru fiecare zi de întârziere a restituirii împrumutului, după cum a pretins Diana Efimova.

La 18 februarie 2019, Diana Efimova a declarat recurs împotriva deciziei din 05 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea parțială a acesteia și a hotărârii din 26 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, precum și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată (f.d. 174-178).

În motivarea recursului, recurenta Diana Efimova a susținut că instanțele ierarhic inferioare eronat au constatat că în baza contractului de împrumut nr. 4 din 11 august 2015, recurenta a dat în proprietatea „Venusia Prim“ SRL doar suma de 205 750 lei.

Aici, recurenta a precizat că deși a depus în numerar suma de 300 000 lei, „Venusia Prim“ SRL a contabilizat oficial doar suma de 205 750 lei, iar la materialele cauzei sunt anexate două ordine de încasare semnate de administratorul „Venusia Prim“ SRL, și nu de recurentă.

În acest mod, recurenta consideră că se impune încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada de până la data de 05 decembrie 2018, pornind de la suma integrală a împrumutului, și nu de la suma de 205 750 lei.

De asemenea, recurenta a indicat că instanța de apel greșit a dispus încasarea dobânzii de întârziere doar pentru perioada 12 august 2016 – 18 septembrie 2017, or din moment ce „Venusia Prim“ SRL nu a restituit împrumutul în termen, instanța de apel urma să încaseze dobânda de întârziere pentru întreaga perioadă de până la rămânerea definitivă a hotărârii din 26 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

În continuare, recurenta a relevat că nu este clar de ce instanța de judecată a redus clauza penală prevăzută la pct. 4.4 din contractul de împrumut nr. 4 din 11 august 2015, or „Venusia Prim“ SRL are venituri obținute în sumă de peste 5 000 000 lei.

La 05 aprilie 2019, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimătei „Venusia Prim“ SRL copia cererii de recurs depuse de Diana Efimova împotriva deciziei din 05 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 191).

La 14 mai 2019, intimata „Venusia Prim“ SRL a depus referință, solicitând considerarea ca fiind inadmisibil a recursului declarat de Diana Efimova (f.d. 193-196).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul

se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum rezultă din materialele cauzei, în fișa de însoțire nr. 432 este indicat că la 15 ianuarie 2019, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa Dianei Efimova copia deciziei integrale din 05 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 170).

Însă, la materialele cauzei nu este anexat avizul de primire de către Diana Efimova a copiei deciziei integrale din 05 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În afară de aceasta, completul evidențiază că decizia recurată a fost publicată pe portalul instanțelor naționale de judecată la 09 ianuarie 2019.

Astfel, completul consideră că recurenta Diana Efimova, care a declarat recursul la 18 februarie 2019, s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de declarare a recursului prevăzut la art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului declarat de Diana Efimova, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele raționamente.

Conform art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alin. (2) și (3) ale art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Respectiv, completul relevă că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Diana Efimova se referă la dezacordul recurantei cu soluțiile pronunțate de către instanțele ierarhic inferioare, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și respectiv, acestea nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea

deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Totodată, completul accentuează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume dacă se invocă aprecierea arbitrară a probelor de către instanța judecătorească sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Însă, din recursul declarat de Diana Efimova, nu rezultă că instanțele ierarhic inferioare au apreciat arbitrar probele.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă garanțiilor unui proces echitabil, consfințite la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe calea recursului pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Totodată, completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul notează că argumentele invocate în recurs nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză, or acestea nu atestă examinarea raportului juridic litigios de către instanțele ierarhic inferioare cu încălcarea normelor de drept material și procedural sau a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Diana Efimova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Diana Efimova împotriva deciziei din 05 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Diana Efimova împotriva „Venusia Prim“ SRL cu privire la încasarea datoriei de bază, a dobânzii de întârziere, a penalității și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan